

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619203772
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5619203772.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš, so sídlom Tomášikova 5, Liptovský Mikuláš, v štádiu odvolacieho konania za žalobcu koná: Krajská prokuratúra Žilina, so sídlom Moyzesova 967, Žilina, proti žalovaným: 1/ A. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, Q. R., 2/ N. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, 3/ P. T. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXXX/X, F. Z.- F. X., žalovaní 1) - 3) zastúpení: JANÍČEK LEGAL s. r. o., so sídlom Kominárska 2,4, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 52 961 249, 4/ Mestský Hokejový klub 32 Liptovský Mikuláš, a.s., so sídlom Partizánov 14, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 413 941 a 5/ Mesto Liptovský Mikuláš, so sídlom Štúrova 1989/41, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 315 524, zastúpené: HADBÁBNY & spol., advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Prielohy 1012/1C, Žilina, IČO: 47 249 722, v spore o určenie vlastníckeho práva, o prerušení konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/52/2019-546 zo dňa 22.02.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“), prerušil konanie do právoplatného skončenia konania, vedeného pod sp. zn. 5Svk/54/2022 Najvyšším správnym súdom Slovenskej republiky, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.07.2022, sp. zn. 30S/179/2019.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) uviedol, že v správnom súdnom konaní (nachádzajúceho sa v štádiu konania o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.07.2022, sp. zn. 30S/179/2019) sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (v civilnom konaní). Predmetom správneho súdneho konania je rozhodovanie o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu, ktorým bolo zrušené uznesenie Mestského zastupiteľstva Mesta Liptovský Mikuláš zo dňa 21.06.2018, číslo 46/2018, ktorým bol schválený vklad pozemkov, určenie vlastníckeho práva ku ktorým je predmetom konania, do kapitálového fondu žalovaného 4). V tejto súvislosti okresný súd poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2023, č. k. II. ÚS 47/2023-16, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť žalovaných 1) - 3), podľa odôvodnenia ktorého: „V okolnostiach danej veci je nepochybné, že súvisiace konanie vedené pred krajským súdom má podstatný význam pre rozhodnutie okresného súdu v napadnutom konaní (na základe prijatia uznesenia mestského zastupiteľstva žalovaného v 5. rade došlo následne k prevodom dotknutých nehnuteľností, pozn.). V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že okresný súd mohol a mal napadnuté konanie prerušiť...“

3. Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca odvolanie navrhujúc uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania zrušiť. Zastal názor, podľa ktorého absentuje zákonný dôvod postupu a rozhodnutia okresného súdu v zmysle § 164 CSP. Zdôraznil, že podanie kasačnej sťažnosti žalovaným 5/ smerujúcej

proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.07.2022, sp. zn. 30S/179/2019, s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňom 06.10.2022, ktorým Krajský súd v Žiline zrušil uznesenie Mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš č. 46/2018 zo dňa 21.06.2018, nemá podľa § 446 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odkladný účinok, pričom tento jej nebol priznaný ani v intenciách § 447 ods. 1 SSP. Vo vzťahu k postupu súdu prvej inštancie v intenciách § 164 CSP žalobca poukázal na to, že prerušenie konania podľa predmetného zákonného ustanovenia je na mieste tam, kde je inak súd oprávnený otázku, ktorá by mohla mať význam pre jeho rozhodnutie, vyriešiť ako otázku predbežnú s odkazom na znenie § 194 CSP. Nakoľko vo veci existuje právoplatné súdne rozhodnutie, žalobca sa domnieva, že s odkazom na znenie § 145 ods. 4 SSP, v spojení s ustanovením § 147 ods. 2 SSP, nemôže sa obsah jeho výroku stať predmetom prejudiciálnej otázky v zmysle § 194 CSP, a preto vo veci neexistuje zákonný podklad postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v intenciách § 164 CSP. Vo vzťahu k dôvodom odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2023, č. k. II. ÚS 47/2023-16 rieši inú procesnú situáciu s tým, že v predmetnej právnej veci prakticky vytyka súdu prvej inštancie skutočnosť, že nepristúpil k rozhodnutiu podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, avšak v prípade a v čase, kedy preukázateľne preš existoval zákonný dôvod, teda že v predmetnej právnej veci nebolo rozhodnuté o správnej žalobe, ktorá v nej bola podľa § 45 ods. 3 SSP, v spojení s § 348 a nasledujúcich SSP podaná. Táto zákonná požiadavka bola v tejto právnej veci naplnená do momentu nadobudnutia právoplatnosti uznesenia Krajského súdu Žilina zo dňa 28.07.2022, sp. zn. 30S/179/2019, pričom dňom 06.10.2022 došlo k jej zániku. Aktuálne tak podľa názoru žalobcu v predmetnej právnej veci neexistuje zákonný dôvod v zmysle § 164 CSP odôvodňujúci prerušenie konania.

4. Na odvolanie žalobcu reagoval žalovaný 5/ vyjadrením zo dňa 28.02.2023. Odvolaním napadnuté rozhodnutie navrhol ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že dôvody na prerušenie konania sú dané a súd prvej inštancie pri prerušení konania postupoval správne, s prihliadnutím na princípy a zásady civilného sporového konania. V prebiehajúcom správnom súdnom konaní sa rieši otázka podstatná pre prejednávajúcu vec. Súčasne ide o otázku, ktorú nemôže okresný súd vyriešiť sám v tomto konaní. Pokračovanie v konaní by bolo nielen nevhodné, ale mohlo by viesť aj ku stavu, kedy by o totožnej otázke boli judikované rôzne rozhodnutia, čím by sa založil dôvod na podanie žaloby o obnovu konania. Účelom inštitútu prerušenia konania je práve predchádzanie podobným nežiaducim situáciám. Uviedol, že hoci možno súhlasiť so stanoviskom žalobcu, že v právnej veci vedenej Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 30S/179/2019 (ako súdom správnym) je vydané rozhodnutie s účinkami právoplatnosti, spôsob, akým tieto závery žalobca aplikuje na problematiku prerušenia konania, nemožno označiť inak než formalistické, neberúce do úvahy princípy a zásady civilného sporového procesu, najmä princíp právnej istoty a predovšetkým nezohľadňujúce systematiku opravných prostriedkov v rámci správneho súdnictva. Podľa názoru žalovaného 5/ je nesporné, že predpokladom na vyriešenie predmetu sporu - určenie vlastníckeho práva - je posúdenie zákonnosti vkladu majetku mesta do majetku obchodnej spoločnosti mimo základného imania. Táto otázka je aktuálne posudzovaná v rámci správneho súdnictva pri rozhodovaní o žalobe žalobcu na preskúmanie zákonnosti uznesenia mestského zastupiteľstva žalovaného 5/, ktoré bolo podkladom pre realizáciu takého vkladu. Súd v tomto konaní by musel totožnú otázku posúdiť, čiže by ako o prejudiciálnej otázke rozhodoval o merite správnoprávneho sporu. Daná situácia vyvoláva riziko, že o tej istej veci bude v konečnom dôsledku rozhodované dvomi súdmi v dvoch konaniach s rôznym výsledkom, resp. že tá istá rozhodujúca právna otázka bude dvomi súdmi posúdená rôzne. Ustanovenie § 164 CSP nerieši špecificky situáciu, keď je otázka posudzovaná v správnom súdnictve, kde opravným prostriedkom je kasačná sťažnosť, teda prostriedok ochrany práva smerujúci voči právoplatnému rozhodnutiu. Priklonil sa k záveru, že s ohľadom na čl. 2 ods. 1, ods. 2 a čl. 17 CSP nemožno spomenuté ustanovenia vykladať tak, že otázka tvoriaca dôvod na prerušenie konania, je finálne vyriešená len tým, že rozhodnutie krajského súdu ako súdu správneho nadobudlo právoplatnosť. Konanie o kasačnej sťažnosti nemožno ignorovať, pretože môže reálne viesť k zvráteniu (nateraz) právoplatného rozhodnutia krajského súdu. Tiež zdôraznil, že v zmysle § 164 CSP nie je relevantné, v akom štádiu sa súdne konanie nachádza - zákon sa obmedzuje na textáciu „súdne konanie.“ Takým konaním je podľa názoru žalovaného 5/ i konanie o kasačnej sťažnosti. Ak by okresný súd v tomto konaní vychádzal zo záverov produkovaných dosiaľ krajským súdom v konaní sp. zn. 30S/179/2019, a tie by následne boli zmenené kasačným súdom, medziasom vykonané úkony a priebeh tohto konania, prípadne i rozhodnutia založené na zrušenom právnom názore krajského súdu, by sa stali nepoužiteľné. Došlo by k vzniku dôvodov na podanie žaloby na obnovu konania. Takýto výkon súdnictva nie je hospodárny, ani účelný a je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty a s požiadavkou na hospodárnosť konania. Za daného stavu sa žalovanému 5/ javí ako účelné, racionálne a súladné

s princípom právnej istoty, aby toto konanie bolo prerušené až do rozhodnutia o kasačnej sťažnosti v rámci správneho súdnictva. Predíde sa tým vykonaniu zbytočných procesných úkonov, či judikovaniu protichodných právnych názorov v totožnej otázke. Zároveň sa tým vytvorí i priestor pre následné rýchle a efektívne rozhodnutie súdu vo veci, pretože základ sporu bude vyriešený závermi produkovanými v rámci správneho súdnictva. Pokračovanie v konaní len na základe právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu ako súdu správneho, bez zohľadnenia priebehu konania o kasačnej sťažnosti, by bolo formalistické a predčasné. Žalovaný 5/ taktiež vzhliadol dôvody na prerušenie konania s poukázaním na ustanovenie § 162 ods. 1 písm. a) CSP, v zmysle ktorého súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Civilný sporový súd nemôže sám ako predbežnú otázku posudzovať okolnosť, ktorú prejednávajú správne súdy v samostatnom type správneho súdneho konania. Takýto postup by bol nelogický, v zrejmom rozpore s koncepciou oddeleného správneho súdnictva a v neposlednom rade by nadmerne zaťažoval civilné sporové súdy, ktoré by museli podrobne, odborne a so značnou precíznosťou posudzovať otázky súvisiace s priebehom a výsledkami konaní spadajúcich do sféry správneho súdnictva - museli by teda nepriamo vykonávať kontrolu správnych orgánov a suplovať úlohy správneho súdnictva, hoci na to nie sú príslušné. V tejto súvislosti poukázal na závery nálezu Ústavného súdu SR z 30.01.2020 sp. zn. II. ÚS 145/2019, v zmysle ktorých „krajský súd (rovnako ako okresný súd) kvalifikoval ako dôvod vzniku škody nesprávny úradný postup, ktorý vzhliadol v nesprávnom posúdení splnenia podmienok pre vydanie rozhodnutia o schválení prevádzkarne, čo okresný súd riešil ako prejudiciálnu otázku. Namietaný postup však predchádzal vydaniu administratívneho rozhodnutia a nevyhnutne by sa musela jeho nesprávnosť pretaviť aj do nesprávnosti a nezákonnosti rozhodnutia samotného. Jeho preskúmanie by teda spomedzi orgánov súdnej moci prináležalo len správne súdu v rámci konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal na základe správnej žaloby.“ Záverom vyjadril presvedčenie, podľa ktorého prerušením konania nedôjde na strane žiadneho z účastníkov k porušeniu práva na spravodlivý proces. Riziko, že o totožnej otázke dva súdy rozhodnú inak, a z toho prameniace právne následky s prípadnými nákladmi, sú ďaleko komplikovanejšie a pre strany sporu závažnejšie, než vyčkávanie na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti.

5. Podaním zo dňa 07.03.2023 Krajská prokuratúra Žilina oznámila, že v súlade s § 46 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v ďalšom konaní o odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/52/2019-546 zo dňa 22.02.2023 bude za prokuratúru konať Krajská prokuratúra Žilina. V zmysle § 365 ods. 3 CSP doplnila Krajská prokuratúra v Žiline ďalšie odvolacie dôvody. Zdôraznila, že predbežná otázka, ktorá sa v civilnom sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/52/2019 vyskytla, t. j. otázka zákonnosti uznesenia Mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš č. 46/2018 zo dňa 21.06.2018, už bola právoplatne vyriešená. Krajský súd v Žiline totiž uznesením sp. zn. 30S/179/2019 zo dňa 28.07.2022, právoplatným dňa 06.10.2022, podľa § 356 ods. 3 SSP uznesenie Mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš č. 46/2018 zo dňa 21.06.2018 zrušil. Podľa § 145 ods. 4 SSP, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov konania, osoby zúčastnené na konaní, zainteresovanú verejnosť a pre orgány verejnej moci. S poukazom na § 145 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP je výrok právoplatného uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/179/2019 zo dňa 28.07.2022 záväzný pre všetky orgány verejnej moci, a teda aj pre Okresný súd Liptovský Mikuláš v civilnom sporovom konaní vedenom pod sp. zn. 10C/52/2019. Napriek tomu, že mesto Liptovský Mikuláš podalo proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/179/2019 zo dňa 28.07.2022 kasačnú sťažnosť, účinky právoplatného uznesenia krajského súdu neboli touto kasačnou sťažnosťou žiadnym spôsobom dotknuté. Pri podanej kasačnej sťažnosti totiž nedošlo k nastúpeniu odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu (§ 447 ods. 2 SSP). Samotné začatie kasačného konania nespojeného s odkladným účinkom kasačnej sťažnosti nemá povahu predbežnej otázky (viď Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 1655). Keďže predbežná otázka v civilnom sporovom konaní sp. zn. 10C/52/2019 už bola právoplatne vyriešená uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/179/2019 zo dňa 28.07.2022, právoplatným dňa 06.10.2022, ktorého účinky neboli podanou kasačnou sťažnosťou nijako dotknuté, je nutné konštatovať, že v súčasnosti v civilnom sporovom konaní sp. zn. 10C/52/2019 neexistuje žiadny právne relevantný dôvod na jeho prerušenie podľa ustanovenia § 164 CSP. Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/52/2019-546 zo dňa 22.02.2023 o prerušení konania podľa § 164 CSP teda vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ Okresný súd Liptovský Mikuláš v uznesení č. k. 10C/52/2019-546 zo dňa 22.02.2023 prerušenie konania podľa § 164 CSP odôvodňuje odkazom na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 47/2023-16 zo dňa 25.01.2023, považovala Krajská prokuratúra Žilina za potrebné zdôrazniť, že Ústavný súd SR sa

vo svojom uznesení č. k. II. ÚS 47/2023-16 zo dňa 25.01.2023 k otázke prerušenia civilného sporového konania z dôvodu prebiehajúceho kasačného konania pred Najvyšším správny súdom SR vôbec nevyjadroval. Je teda zrejmé, že Ústavný súd SR v uznesení č. k. II. ÚS 47/2023-16 zo dňa 25.01.2023 vyjadril svoj právny názor k značne odlišnej právnej situácii, t. j. k prerušeniu civilného sporového konania z dôvodu prebiehajúceho - súvisiaceho správneho súdneho konania pred krajským súdom. Ústavný súd SR v takomto prípade explicitne uviedol, že okresný súd mohol a mal konanie podľa § 164 CSP prerušiť.

6. Podaním zo dňa 22.03.2023 žalovaný 5/ reagoval na doplnenie odvolania žalobcom. Naďalej zotrval na názore o správnosti uznesenia súdu prvej inštancie o prerušení konania. Zastal názor, podľa ktorého v prípadoch podľa § 164 CSP, nie je vhodné ignorovať priebeh konania o kasačnej sťažnosti. Priznal, že je pravdou, že ustanovenie § 162 ods. 1 písm. a) CSP býva vykladané s odkazom na ustanovenie § 193 CSP, avšak zo samotného textu zákona podľa jeho názoru nevyplýva, že takýto výklad je jediný prípustný a tiež, že rovnako je nutné postupovať aj v prípade aplikácie § 164 CSP. Ustanovenie § 164 CSP totiž predstavuje dodatočnú úpravu fakultatívneho prerušenia konania, teda nad rámec obligatórneho prerušenia konania § 162 ods. 1 písm. a) CSP. Pri prerušení konania podľa § 164 CSP teda vôbec nemusí ísť o situácie, ktoré sú stanovené v § 193 CSP. Ustanovením § 164 CSP zákonodarca nepochybne dal možnosť súdu, aby zohľadnil okolnosti prejednávanej veci a konanie, keď je to vhodné a existujú na to dôvody nad rámec tých v zmysle § 162 CSP, prerušil. Účelom § 164 CSP je teda možnosť poskytnúť súdom určitú flexibilitu pri prerušení konania, a to práve pre prípady, kedy bude nutné alebo vhodné konanie s cieľom zachovania hospodárnosti či princípu právnej istoty prerušiť. Pokiaľ konanie pred okresným súdom nebude prerušené a jeho ďalší priebeh bude postavený na záveroch Krajského súdu v Žiline produkovaných v konaní sp. zn. 30S/179/2019, ktoré sú aktuálne posudzované v rámci kasačného prieskumu, reálne hrozí, že celý tento ďalší priebeh konania môže byť zbytočný a popretý, ak dôjde k modifikácii v rámci konania o kasačnej sťažnosti. Taktiež by mohlo dôjsť k založeniu dôvodov na aplikáciu mimoriadnych opravných prostriedkov, resp. žaloby na obnovu konania, čo je všeobecne z pohľadu právnej istoty nežiaduci jav. Žalovaný 5/ mal za to, že práve ustanovenie § 164 CSP tvorí legitímny právny prostriedok, ktorý má umožniť súdu taký postup, ktorým sa zamedzí zbytočnému narušeniu princípu právnej istoty. Sám zákonodarca súdom umožnil, aby v prípadoch, kedy je to vhodné, konanie podľa označeného ustanovenia prerušili - práve s cieľom, aby sa dosiahlo racionálne, hospodárne a efektívne riešenie veci a aby súdy nerozhodovali o rovnakých otázkach duplicitne, vo viacerých konaniach a eventuálne i rôznym spôsobom. Reagujúc na text doplnenia odvolania uviedol, že pokiaľ prokurátor zdôrazňuje, že kasačná sťažnosť v danom prípade nemá odkladný účinok (odkazujúc na znenie komentára Baricová, J., Fečík, M., Števcěk, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár, Bratislava: C. H. Beck, 2018, str. 1655) a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline má účinok voči subjektom vymedzeným v § 145 ods. 4 SSP, potom je nutné poukázať na fakt, že autori označeného komentára sa na odkazovanej strane č. 1655 zaoberajú skutočnosťou, že len samotné začatie kasačného konania nespojeného s odkladným účinkom kasačnej sťažnosti nemá z administratívneho pohľadu povahu predbežnej otázky, konanie o ktorej by bolo inak obligatónym dôvodom pre prerušenie správneho alebo i daňového konania. Dané závery preto nedopadajú na možnosť aplikácie ustanovenia § 164 CSP. Civilný sporový súd je s ohľadom na možnosť aplikovať ustanovenie § 164 CSP v inej pozícii ako administratívne orgány. Je nepochybné, že zákonodarca zahrnutím normy § 164 CSP poskytol súdu procesný priestor vyčkat' na výsledok súdneho konania (vrátane konania o kasačnej sťažnosti), v ktorom sa rieši podstatná otázka pre prejednanú vec, a to aj nad rámec dôvodov obligatórneho prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP. Možnosť prerušiť konanie v intenciách § 164 CSP je z povahy veci koncipované širšie ako § 162 ods. 1 písm. a) CSP, a teda nie je podľa názoru žalovaného 5/ vhodné dôvody prerušenia konania podľa § 164 CSP posudzovať čisto formalisticky a reštriktívne, ako to navrhuje prokurátor.

7. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali odvolanie i žalovaní 1/ - 3/. Žiadali, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania zrušil vytýkajúc mu vady zakladajúce odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) CSP. Namietali prioritne nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, pričom uviedli, že okresný súd náležite nevysvetlil, akým spôsobom by mohli byť otázky riešené v konaní pred kasačným súdom relevantné pre konanie vedené pred (civilným) súdom prvej inštancie. Zjavná nedostatočnosť odôvodnenia uznesenia tak má podľa názoru žalovaných 1/ - 3/ za následok jeho nepreskúmateľnosť, nakoľko uznesenie neobsahuje dôvody, pre ktoré by bolo možné uvažovať o prerušení konania podľa ust. § 164 CSP. Navyše, nedostatočným (resp. žiadnym) vyjadrením dôvodov prerušenia konania okresný súd znemožnil žalovaným účinne argumentovať v konaní pred odvolacím súdom, nakoľko žalovaní 1/ - 3/ nemôžu namietat' dôvody, ktoré okresný súd

nevyjadril. Vo vzťahu k odôvodneniu napadnutého uznesenia, žalovaní 1/ - 3/ poukázali na to, že vhodnosť svojho postupu oprel súd prvej inštancie výlučne o skutočnosť, že konanie vedené pred Najvyšším správnym súdom SR má význam pre prerušené konanie. Prienik oboch konaní však okresný súd už bližšie nespresnil. V ďalšom žalovaní 1/ - 3/ spochybnili správnosť aplikácie a interpretácie procesnoprávnej normy (konkrétne ust. § 164 CSP). Záverom vyjadrili názor, podľa ktorého, ak by bola v konaní pred Najvyšším správnym súdom SR konštatovaná neplatnosť uznesenia mesta Liptovský Mikuláš č. 46/2018 zo dňa 21.06.2018, tak táto neplatnosť nemá žiadny vplyv na platnosť zmlúv, ktorými žalovaní 1/ - 3/ nadobudli nehnuteľnosti a pri ktorých uzatváraní (aj pred nimi) boli zjavne a od počiatku dobromyseľní. Prípadná konštatovaná neplatnosť uznesenia mestského zastupiteľstva tak nedopadá na právne postavenie žalovaných 1/ až 3/ a nejedná sa o otázku, ktorá by bola relevantnou v konaní o určenie vlastníckeho práva žalovaného 5/. To platí tým viac, ak okresný súd žiadnym relevantným spôsobom nekonkretizoval úvahu, ktorá ho viedla k záveru, že prípadná neplatnosť (resp. zrušenie) uznesenia mestského zastupiteľstva má bezprostredný vplyv (presah) na platnosť zmlúv, ktorými žalovaní nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

8. K odvolaniu žalovaných 1/ - 3/ podal vyjadrenie žalobca. Uviedol, že Krajská prokuratúra Žilina v plnom rozsahu zotrúva na odvolaní Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš sp. zn. Pc 48/19/5505-20 zo dňa 23.02.2023 proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/52/2019-546 zo dňa 22.02.2023 v spojení s doplnením odvolacích dôvodov podaného odvolania Krajskou prokuratúrou Žilina sp. zn. Kc 14/23/5500-2 zo dňa 07.03.2023. Vzhľadom na uvedené Krajská prokuratúra Žilina navrhla, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/52/2019-546 zo dňa 22.02.2023 podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

9. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP zrušil.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

12. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

13. Odvolania žalobcu a žalovaných 1/ - 3/ odvolací súd považuje za dôvodné.

14. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovaných 1/ - 3/ vytýkajúcou napádanému uzneseniu nedostatočné odôvodnenie.

15. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP (predtým § 157 ods. 2 OSP). Korektným a i ústavne konformným výkladom tohto ustanovenia dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo

aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

16. V súlade s § 220 ods. 2 CSP (v spojení s § 234 ods. 2 CSP) musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť odôvodnený, dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom/dovolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu prvej inštancie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma účastníkovi možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jeho právo na spravodlivý proces (čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu v rámci opravných prostriedkov.

17. V danom prípade odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie k dôvodom na prerušenie konania uviedol, že v správnom súdnom konaní (nachádzajúceho sa v štádiu konania o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.07.2022, sp. zn. 30S/179/2019) sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu (v civilnom konaní), pričom špecifikoval predmet správneho súdneho konania. Prienik oboch konaní však okresný súd už bližšie nespresnil, neuviedol, akým spôsobom otázka, ktorá sa rieši v správnom súdnom konaní, môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prebiehajúcom civilnom konaní. Samotná konštatácia súdu prvej inštancie ohľadom toho, že sa v správnom súdnom konaní (nachádzajúcom sa v štádiu konania o kasačnej sťažnosti na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky) rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v civilnom konaní, nie je postačujúca vzhľadom na to, že bez bližšej špecifikácie dôvodov, ktoré viedli súd prvej inštancie k prerušeniu konania, toto znemožňuje stranám sporu účinne argumentovať v konaní pred odvolacím/dovolacím súdom.

18. Rovnako sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcu a žalovaných 1/ - 3/ ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci, keď okresný súd na prejednanú vec aplikoval § 164 CSP.

19. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch.

21. Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

22. V posudzovanej veci súd prvej inštancie podľa § 164 CSP prerušil konanie do skončenia konania o kasačnej sťažnosti vedeného Najvyšším správnym súdom SR pod sp. zn. 5Svk/54/2022. Dôvod na prerušenie konania súd prvej inštancie vzhliadol v tom, že v uvedenom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Predmetom kasačného konania je rozhodovanie o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu, ktorým bolo zrušené uznesenie Mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš zo dňa 21.06.2018, číslo 46/2018, ktorým bol schválený vklad pozemkov, určenie vlastníckeho práva ku ktorým je predmetom konania, do kapitálového fondu žalovaného 4/.

23. Odvolací súd východiskovo poukazuje na to, že prípadné (fakultatívne) prerušenie konania podľa § 164 CSP môže byť iba poslednou možnosťou „vyriešenia“ prejudiciálnej otázky odkladajúcou konečné rozhodnutie vo veci a v tomto prípade súd je povinný primárne urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami, a až keď tieto zlyhajú, resp. nie sú dostupné, môže konanie prerušiť. Súd je však pri rozhodnutí vo veci viazaný skutkovým stavom daným v čase vyhlásenia rozhodnutia a zo stavu v čase jeho vyhlásenia vychádza (§ 217 ods. 1 CSP).

24. Pokiaľ súd prvej inštancie považoval otázku rozhodnutia o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/179//2019 zo dňa 28.07.2022 za otázku rozhodnú, odvolací súd uvádza, že otázka zákonnosti uznesenia Mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš č. 46/2018 zo dňa 21.06.2018, už bola právoplatne vyriešená. Krajský súd v Žiline totiž uznesením sp. zn. 30S/179/2019 zo dňa 28.07.2022, právoplatným dňa 06.10.2022, uznesenie Mestského zastupiteľstva mesta Liptovský Mikuláš č. 46/2018 zo dňa 21.06.2018 zrušil. Skutočnosť, že proti predmetnému uzneseniu správneho súdu bola podaná kasačná sťažnosť nemá vplyv na účinky tohto právoplatného uznesenia, nakoľko pri podanej kasačnej sťažnosti nedošlo k nastúpeniu odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia kasačného súdu.

25. Navyiac odvolací súd zdôrazňuje, že systémovo možno považovať kasačnú sťažnosť za mimoriadny opravný prostriedok. Možnosť, že potenciálne rozhodnutie kasačného súdu môže (ale nemusí) do budúcnosti založiť obavu z využitia mimoriadnych opravných prostriedkov (žaloby na obnovu konania), podľa názoru odvolacieho súdu v korelácii s možným vznikom prietahov v civilnom sporovom konaní sa javí ako menej závažný zásah. Navyše, ak by potenciálne došlo k zrušeniu rozhodnutia správneho súdu, tento by vydal nové rozhodnutie, majú oprávnené osoby možnosť podať nový opravný prostriedok, ak s novým rozhodnutím, vydaným v nasledujúcom konaní, opäť nesúhlasia, čím by správne súdne konanie bolo ďalej predĺžované (a tým aj prerušené civilné sporové konanie). V tejto súvislosti odvolací súd vyzdvihuje hospodárnosť a rýchlosť konania, nakoľko právo na včasnú ochranu je základom práva na spravodlivý proces v primeranej lehote.

26. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazoval na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.01.2023, č. k. II. ÚS 47/2023-16, v ktorom Ústavný súd SR vyslovil názor, podľa ktorého okresný súd mohol a mal napadnuté konanie prerušiť, odvolací súd je toho názoru, že sa jednalo o prerušenie konania do právoplatnosti skončenia konania vedeného pred správnym súdom (nie aj pred kasačným súdom). Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nereflektovalo aktuálny stav, keď o prerušení konania rozhodoval okresný súd v čase, kedy už bola vec predložená na rozhodnutie kasačnému súdu. Odvolací súd má za to, že vyjadreným názorom Ústavný súd SR smeroval k odstráneniu prietahov v konaní, pričom v tejto súvislosti odkazuje i na znenie uznesenia Ústavného súdu SR, ktorý v bode 12. uviedol, že „v okolnostiach danej veci je nepochybné, že súvisiace konanie vedené pred krajským súdom má podstatný význam pre rozhodnutie okresného súdu v napadnutom konaní.“ Odvolací súd zdôrazňujúc slovné spojenie „pred krajským súdom“ má za to (taktiež s poukazom na to, že v čase vydania uznesenia Ústavného súdu SR sa správne súdne konanie nachádzalo v štádiu konania o kasačnej sťažnosti), že Ústavný súd SR vytykal súdu prvej inštancie postup spočívajúci v neprerušení konania v čase pred právoplatnosťou rozhodnutia krajského súdu ako súdu správneho.

27. Na základe uvedeného odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)